

Josepa Arnall i Juan

Va ser una investigadora i professora catalana, a més d'historiadora, filòloga, paleòloga i arxivera, tasca a la qual va dedicar bona part del seu treball, tant a Girona com a Figueres i Barcelona

arxiu municipal LA SEVA TASCA A L'ARXIU MUNICIPAL DE GIRONA VA SER DECISIVA PER PORTAR A TERME LA TRANSCRIPCIÓ, IDENTIFICACIÓ, CATALOGACIÓ I REGIST DE LES LLETRES REIALS, AMB ABAST CRONOLÒGIC DE MÉS DE QUATRE SEGLES (1293-1714) MARTÍ FUSTER.

Va néixer a Vila-sacra el 5 de novembre del 1948 i sempre es va mantenir molt unida al seu poble, on passava molts caps de setmana i una bona part de les seves vacances, i a la història del qual va dedicar alguns dels seus treballs.

Va estudiar batxillerat a l'institut Ramon Muntaner de Figueres i, posteriorment, es va traslladar a Barcelona per cursar els estudis universitaris. Josepa Arnall va ser una mestra vocacional i les seves classes, rigoroses i entusiastes, han quedat en la memòria de tots els alumnes que van tenir el privilegi de gaudir-ne.

El 1971 va iniciar la seva vinculació a la Universitat de Barcelona com a col·laboradora del departament de Ciències Instrumentals, on va prosseguir el cursus honorum fins a obtenir, l'any 1979, la plaça de professora adjunta numerària. Formada en filologia clàssica, va obtenir la llicenciatura en grau el 22 de juny del 1971 amb el treball Problemática de los adjetivos prolépticos en las obras de Virgilio y de Ovidio. El 6 de juny del 1975 va defensar, al departament de Paleografia i Diplomàtica, la tesi doctoral Los manuscritos, incunables y demás impresos de la Biblioteca del Convento de San José de Barcelona, treball que va merèixer la qualificació d'excel·lent cum laude.

A partir de la defensa de la seva tesi doctoral, la professora Arnall va centrar la seva investigació en l'observació meticulosa dels textos com a productes històrics emanats de persones i

institucions. Les edicions de textos i els estudis que va dur a terme els va fer sempre des del punt de vista històric, però sense oblidar mai la seva àmplia formació filològica.

Les seves línies de recerca van cobrir, entre altres camps, la bibliologia, la historiografia d'Amèrica, la toponímia medieval, l'edició de fonts de l'alta i la baixa edat mitjana i de l'edat moderna, l'onomàstica medieval i moderna, el notariat català, l'escriptura i la cultura escrita en les èpoques medieval i moderna, l'edició de fonts monàstiques, la terminologia codicologicopaleogràfica, la història del llibre manuscrit, les edicions de fonts libràries, la diplomàtica reial i municipal i la historiografia monàstica a Catalunya.

Va ser membre de l'Institut d'Estudis Empordanesos i vocal de la junta directiva de la Societat d'Onomàstica de Barcelona, de l'Associació d'Arxivers de Catalunya, de l'Asociación Española de Profesores de Paleografía y Diplomática i, durant un llarg període de temps, va ser directora de la comissió per a l'edició i estudi dels textos

per la història del Comtat d'Empúries. Des de l'any 1977 va col·laborar amb l'Índice Histórico Español.

Com a historiadora catalana preocupada pel bon funcionament de l'estructura arxivística del país, va rebre amb entusiasme la creació de l'Associació d'Arxivers de Catalunya, a la qual ella mateixa es va vincular de manera molt activa quasi des de la seva fundació.

És autora, entre altres treballs, de L'escriptura a les terres gironines, segles IX-XVIII (1993, 1 vol.) i de Lletres reials a la ciutat de Girona: 1293-1515 (2000, 2 vol.). A més, el 2005 es va publicar Lletres reials a la ciutat de Girona: 1517-1713 com a obra pòstuma de Josepa Arnall amb col·laboració d'Anna Gironella, el tercer volum que va completar els dos primers que havia pogut finalitzar i publicar en vida. Va morir el 31 de maig del 2002, a l'edat de 53 anys.

Publicat a:

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/2041630-josepa-arnall-i-juan.html>